

Міністерство освіти і науки України
Київський професійно-педагогічний фаховий коледж
імені Антона Макаренка

ЗАТВЕРДЖЕНО

Голова Приймальної комісії

КППФК імені Антона Макаренка

Ольга ЩЕРБАК

Ольга Щербак
20.05.2022р.

ПРОГРАМА

**індивідуальної усної співбесіди з української мови
для вступу на основі базової загальної середньої освіти
для здобуття освітньо-професійного ступеня
фахового молодшого бакалавра**

Розглянуто та схвалено
на засіданні циклової комісії
філологічних дисциплін
Протокол № 9 від 10.05.2022

Голова циклової комісії _____ Юлія КОНОНЕНКО

Київ 2022

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму індивідуальної усної співбесіди з української мови для вступу на основі базової загальної середньої освіти до Київського професійно-педагогічного фахового коледжу імені Антона Макаренка розроблено відповідно до Закону України «Про повну загальну середню освіту» (2020), Державного стандарту базової середньої освіти (2020), навчальних програм з української мови для 5-9 класів для загальноосвітніх навчальних закладів (2017).

Мета програми – визначити єдині вимоги до індивідуальної усної співбесіди з української мови; зорієнтувати вступників у підготовці до співбесіди.

Мова є засобом спілкування між людьми, формування й становлення особистості людини, її інтелекту, волі, почуттів та формою буття. Мова – це безперервний процес пізнання світу, його освоєння людиною.

Українська мова – державна мова України. Вона неоціненна національна святиня, скарбниця духовних надбань народу, запорука його подальшого культурного прогресу. Це передбачає пріоритетне використання української мови в усіх сферах суспільного життя. Головна функція рідної мови полягає в тому, що вона є засобом спілкування, пізнання культурних цінностей. Як форма вияву національної й особистісної свідомості вона є засобом самопізнання, саморозвитку і самореалізації людини. Досконале володіння державною мовою – важлива умова формування особистості майбутнього фахівця, становлення його високодуховного, національно зорієнтованого світогляду як запоруки професійної кар'єри, передумови формування фахової компетенції.

Основна мета навчання рідної мови полягає у формуванні національно свідомої, духовно багатого мовної особистості, яка володіє вміннями й навичками вільно, комунікативно доцільно користуватися засобами рідної мови – її стилями, типами, жанрами в усіх видах мовленнєвої діяльності, тобто забезпечує належний рівень комунікативної компетенції. Зазначена мета передбачає здійснення навчальної, розвивальної і виховної функцій освітнього змісту навчального предмета.

Програма з української мови передбачає теоретичну підготовку вступників: знання звукового складу мови; правил правопису; лексичного багатства мови; частин мови; синтаксису простого та складного речення, а також практичну підготовку: визначення співвідношення звуків і букв, наголосу у словах; удосконалення навичок правопису; розрізнення багатозначних слів і омонімів, типів переносного значення слова; удосконалення навичок відмінювання іменних частин; визначення видів односкладних, складних речень (складнопідрядних, складносурядних, безсполучникових, змішаного типу) та вживання розділових знаків.

Матеріал програми розподілено за розділами: «Фонетика. Графіка. Орфоепія», «Орфографія», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис і пунктуація», «Розвиток мовлення».

ЗМІСТ ПРОГРАМИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Фонетика. Графіка. Орфоепія

Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв *я, ю, є, ї, щ* та буквосполучень *дз, дж*. Склад. Наголос. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування *у-в, і-й, з-із-зі*. Подвоєння і подовження приголосних. Зміни приголосних при словотворенні. Сполучення *йо,ьо*. Правила переносу слів.

Орфографія

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [є], [и] та [о]. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Правопис префіксів і суфіксів. Правопис слів іншомовного походження. Велика буква та лапки у власних назвах. Правопис складних слів. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис *н, нн* у прикметниках, дієприкметниках і прислівниках. Написання прислівників разом і через дефіс. Особливості написання числівників і займенників. Правопис прийменників разом, окремо і через дефіс. Правопис сполучників разом і окремо. Написання часток *бо, но, то, от, таки*. Правопис частки *не* з різними частинами мови.

Лексикологія. Фразеологія

Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Групи слів за вживанням: загальноновживані й стилістично забарвлені слова, діалектні, професійні слова й терміни, просторічні слова. Активна й пасивна лексика української мови: застарілі слова (архаїзми й історизми), неологізми. Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми. Прислів'я, приказки, крилаті вирази, афоризми як різновиди фразеологізмів.

Будова слова. Словотвір

Основа слова (корінь, суфікс, префікс) і закінчення – значущі частини слова. Спільнокореневі слова і форми слова. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові. Зміни приголосних при творенні слів. Складні слова. Сполучні голосні *о, е* у складних словах. Творення складноскорочених слів.

Морфологія

Поняття про самостійні та службові частини мови.

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Кличний відмінок іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники. Рід незмінюваних іменників. Написання і відмінювання чоловічих та жіночих імен по батькові.

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням. Ступені порівняння якісних прикметників: способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Правопис відмінкових закінчень і найуживаніших суфіксів прикметників.

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні й порядкові. Групи числівників за будовою: прості, складні й складені. Відмінювання числівників. Правопис числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу і дат.

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди займенників за значеннями. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: особові форми, інфінітив, дієприкметник, дієприслівник, форми на *-но*, *-то*. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Часи дієслова. Способи дієслова. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Дієслова I та II дієвідміни. Правопис дієслів.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Правопис дієприкметників. Обмеженість уживання форм активних дієприкметників теперішнього часу в сучасній українській мові, способи їх заміни. Безособові дієслівні форми на *-но*, *-то*.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид і час дієприслівників. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот. Розділові знаки при дієприслівниковому звороті й одиничному дієприслівникові. Правопис дієприслівників.

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників. Ступені порівняння прислівників. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників.

Службові частини мови

Прийменник як службова частина мови. Непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів) прийменники. Написання похідних прийменників разом, окремо та через дефіс. Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.

Сполучник як службова частина мови. Види сполучників за будовою, походженням. Використання сполучників у простому і складному реченнях: сполучники сурядності й підрядності. Написання сполучників разом та окремо. Розрізнення сполучників й однозвучних слів. Синонімічні й антонімічні сполучники.

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні. Правопис часток.

Вигук як особлива частина мови. Групи вигуків за значенням. Дефіс у вигуках. Кома і знак оклику при вигуках. Звуконаслідувальні слова. Правопис вигуків.

Синтаксис і пунктуація

Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису.

Словосполучення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

Речення. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).

Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.

Другорядні члени речення. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Порівняльний зворот.

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).

Просте ускладнене речення. Речення з однорідними членами речення. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Розділові знаки в реченні з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Групи вставних слів і словосполучень за значенням. Розділові знаки при звертанні і вставних словах. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки при відокремлених членах речення.

Складне речення. Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення, його будова й засоби зв'язку між його частинами. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні.

Складнопідрядне речення, його будова. Підрядні сполучники й сполучні слова у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Розділові знаки між частинами складнопідрядного речення.

Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.

Безсполучникове складне речення. Сміслові відношення між частинами безсполучникового складного речення. Розділові знаки в безсполучникових реченнях.

Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку. Розділові знаки в ньому.

Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки при прямій мові й діалозі.

Розвиток мовлення. Поняття про спілкування і мовлення. Ситуація спілкування: адресати і адресанти мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема і основна думка висловлювання. Різновиди мовленнєвої діяльності: говоріння, писання, читання, аудіювання. Основні вимоги до мовлення: змістовність, послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність.

Поняття про текст, його основні ознаки. Будова тексту. Мікротема й абзац. Ключові слова в тексті й абзаці. Поділ тексту на абзаци.

Поняття про стилі мовлення: розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний. Поняття про типи мовлення: розповідь, опис, роздум.

ПИТАННЯ ДЛЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Фонетика як розділ мовознавства. Голосні і приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки й глухі.
 2. Графіка. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв.
 3. Орфоепія. Вимова голосних і приголосних звуків. Звукове значення букв *я, ю, є, ї, щ* та буквосполучень *дз, дж*.
 4. Склад та складоподіл.
 5. Уподібнення приголосних звуків.
 6. Спрощення в групах приголосних.
 7. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків.
- Основні випадки чергування *у-в, і-й, з-із-зі*.
8. Подвоєння і подовження приголосних.
 9. Наголос. Наголошені й ненаголошені склади.
 10. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні.
 11. Правила вживання м'якого знака.
 12. Правила вживання апострофа.
 13. Правопис префіксів.
 14. Правопис суфіксів.
 15. Правопис слів іншомовного походження.
 16. Велика буква та лапки у власних назвах.
 17. Правопис складних слів.
 18. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ.
 19. Написання прислівників разом і через дефіс.
 20. Особливості написання числівників.
 21. Особливості написання займенників.
 22. Правопис прийменників разом, окремо і через дефіс.
 23. Правопис сполучників разом і окремо.
 24. Написання часток *бо, но, то, от, таки*. Правопис частки *не* з різними частинами мови.
 25. Лексикологія. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова.
 26. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми.
 27. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов.
 28. Групи слів за вживанням: загальноживані й стилістично забарвлені слова, діалектні, професійні слова й терміни, просторічні слова.
 29. Активна й пасивна лексика української мови: застарілі слова (архаїзми й історизми), неологізми.
 30. Поняття про фразеологізми.
 31. Основа слова (корінь, суфікс, префікс) і закінчення – значущі частини слова. Спільнокореневі слова і форми слова.

32. Словотвір. Основні способи словотворення в українській мові. Зміни приголосних при творенні слів.

33. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Кличний відмінок іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники. Рід незмінюваних іменників. Написання і відмінювання чоловічих та жіночих імен по батькові.

34. Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням. Ступені порівняння якісних прикметників: способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників.

35. Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні й порядкові. Групи числівників за будовою: прості, складні й складені. Відмінювання числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу і дат.

36. Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди займенників за значеннями. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

37. Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: особові форми, інфінітив, дієприкметник, дієприслівник, форми на *-но*, *-то*. Види дієслів. Часи дієслова. Способи дієслова. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Дієслова I та II дієвідміни.

38. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Обмеженість уживання форм активних дієприкметників теперішнього часу в сучасній українській мові, способи їх заміни.

39. Безособові дієслівні форми на *-но*, *-то*.

40. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид і час дієприслівників. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот. Розділові знаки при дієприслівниковому звороті й одиничному дієприслівникові.

41. Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників. Ступені порівняння прислівників. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів.

42. Прийменник як службова частина мови. Непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів) прийменники. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.

43. Сполучник як службова частина мови. Види сполучників за будовою, походженням. Розрізнення сполучників й однозвучних слів.

44. Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні.

45. Вигук як особлива частина мови. Групи вигуків за значенням. Дефіс у вигуках. Кома і знак оклику при вигуках. Звуконаслідувальні слова.

46. Словосполучення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

47. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Види речень: за метою висловлювання; за емоційним забарвленням; за будовою; за складом граматичної основи; за наявністю чи відсутністю другорядних членів; за наявністю необхідних членів речення; за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів.

48. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.

49. Другорядні члени речення. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Порівняльний зворот.

50. Односкладні речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена.

51. Речення з однорідними членами речення. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Розділові знаки в реченнях з однорідними членами.

52. Речення зі звертаннями, вставними словами, словосполученнями, реченнями. Розділові знаки.

53. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки при відокремлених членах речення.

54. Складносурядне речення, його будова й засоби зв'язку між його частинами. Розділові знаки в складносурядному реченні.

55. Складнопідрядне речення, його будова. Основні види підрядних речень. Розділові знаки між частинами складнопідрядного речення. Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.

56. Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучникових реченнях.

57. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку. Розділові знаки в ньому.

58. Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Діалог. Розділові знаки при прямій мові та діалозі.

59. Тема і основна думка висловлювання. Поняття про текст, його основні ознаки. Будова тексту.

60. Поняття про стилі мовлення: розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний. Поняття про типи мовлення: розповідь, опис, роздум.

ХАРАКТЕРИСТИКА ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Мета індивідуальної усної співбесіди для вступників на основі базової загальної середньої освіти для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра полягає у діагностиці рівня теоретичних знань і практичних умінь та навичок з української мови. Співбесіда передбачає виконання певних завдань, під час яких необхідно визначити рівень підготовки вступників. Співбесіда як форма вступного випробування має такі особливості проведення:

- форма відповіді – усна;
- вступник повинен не просто визначити правильний варіант відповіді, а й прокоментувати, пояснити його;
- оцінюються кожне правильно виконане завдання і пояснення-коментарі до обраного варіанта відповіді.

Завдання індивідуальної усної співбесіди з української мови складаються з 30 варіантів, кожен з яких містить 3 завдання, що передбачають перевірку теоретичних знань та практичних умінь і навичок з розділів «Фонетика. Графіка. Орфоепія», «Орфографія», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис і пунктуація», «Розвиток мовлення» та вимагають відповідної теоретичної та практичної підготовки.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

При оцінюванні відповіді основна увага приділяється наступним критеріям:

- 1) повнота і правильність відповіді;
- 2) володіння теоретичним матеріалом;
- 3) ступінь усвідомленості, розуміння вивченого;
- 4) мовленнєве оформлення відповіді.

Відповідь вступника має бути зв'язним, логічно послідовним повідомленням на певну тему, виявляти його вміння застосовувати пояснення, правила до конкретних випадків.

Відповідь вступника оцінюється за рівнями: «високий», «достатній», «середній», «початковий» за 12-бальною шкалою та переводиться у шкалу оцінювання 100 – 200 балів.

«Високий» рівень (10-12 балів).

Вступник:

- дає правильні варіанти відповіді на 3 питання (90 – 100%), виявляючи глибокі знання з розділів мовознавства;
- демонструє повне розуміння матеріалу;
- ґрунтовно і повно пояснює та коментує свій вибір, дає правильне визначення мовних понять;
- чітко формулює та грамотно оформлює думку, дотримуючись норм української літературної мови;
- викладає матеріал послідовно;
- припускається незначних помилок, які сам виправляє після зауваження екзаменатора.

«Достатній» рівень (7-9 балів).

Вступник:

- дає правильну відповідь на 3 питання (65% – 85%); відповідь обґрунтована, але з деякими неточностями;
- виявляє знання і розуміння основних положень розділів мовознавства, але викладає матеріал не досить повно і припускається помилок у поясненні, формулюванні правил, які сам виправляє після зауваження екзаменатора;
- уміє аналізувати і систематизувати інформацію;
- має поодинокі недоліки в послідовності викладу матеріалу і мовленнєвому оформленні.

«Середній» рівень (4-6 балів).

Вступник:

- розуміє та самостійно відтворює близько половини (45% – 55%) основного навчального матеріалу; відповідь правильна, але недостатньо осмислена;
- виявляє неповні знання і розуміння основних положень навчального матеріалу, може поверхово аналізувати події, процеси, явища і робити певні висновки;
- не вміє глибоко й переконливо обґрунтувати свої думки і припускається багатьох помилок у мовленнєвому оформленні.

«Початковий» рівень (1-3 бали).

Вступник:

- дає правильну відповідь менше, ніж на 45% питань;
- фрагментарно відтворює незначну частину навчального матеріалу;
- демонструє незнання чи нерозуміння більшої частини вивченого матеріалу відповідного розділу;
- припускається помилок у формулюванні визначень і правил, що спотворює їх зміст;
- не вміє глибоко і переконливо обґрунтовувати свої думки, відчуває труднощі під час формулювання думки;
- викладає матеріал непослідовно і припускається помилок у мовленнєвому оформленні;
- не має сформованих практичних умінь та навичок.

Оцінювання завдань

- Завдання №1 – **1-4 бали**
 - Завдання №2 – **1-4 бали**
 - Завдання №3 – **1-4 бали**
- Усього: 12 балів**

Підрахунок результатів

Отримані бали	Оцінка	Рівень
1	1	<i>початковий</i>
2	2	
3	3	
4	4	<i>Середній</i>
5	5	
6	6	
7	7	<i>Достатній</i>
8	8	
9	9	
10	10	<i>Високий</i>
11	11	
12	12	

**Переведення балів індивідуальної усної співбесіди з 12-бальної шкали
у 200-бальну шкалу**

12-бальна	200-бальна	Рівень
1	не зараховано	<i>Початковий</i>
2	не зараховано	
3	не зараховано	
4	100-109	<i>Середній</i>
5	110-119	
6	120-139	
7	140-149	<i>Достатній</i>
8	150-159	
9	160-179	
10	180-189	<i>Високий</i>
11	190-199	
12	200	

Підсумкова оцінка за індивідуальну усну співбесіду виставляється за 200-бальною системою оцінювання:

«високий» рівень	180 – 200 балів
«достатній» рівень	140 – 179 балів
«середній» рівень	100 – 139 балів
«початковий» рівень	0 – 99 балів

ЗРАЗОК ЗАВДАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Серед поданих слів назвіть слова, в яких пишеться апостроф:
верф..ю, б..юро, св..ято, знічев..я, м..юзикл, без..ядерний, різьб..яр,
р..юмсати, Лук..янчук, кр..юк.

2. Знайдіть фразеологізм у реченні. Поясніть його:

Суддя стояв ні в сих ні в тих.

Нема нічого такого, про що не можна було б розповісти.

Мова – засіб спілкування не тільки між людьми, що живуть в один час, а й між поколіннями.

Де той рік, де той місяць, той проклятий тиждень і день, коли ми перестали гордиться, що ми – українці?

3. Знайдіть помилки у реченнях. Відредагуйте речення:

Питання, винесене у повістку.

Комітету треба попрацювати ще дві неділі.

З цього приводу я б хотів додати ще кілька слів.

На жаль, справи не змінюються у кращу сторону.

ПРАВИЛЬНІ ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ

1. Верф'ю, знічев'я, без'ядерний, Лук'янчук.

2. Суддя стояв ні в сих ні в тих (про надзвичайно неприємну ситуацію, скрутне становище; про стан нерішучості, розгубленості).

3. Питання, винесене на порядок денний.

Комітету треба попрацювати ще два тижні.

Щодо цього я б хотів додати ще кілька слів.

На жаль, справи не змінюються на краще.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ВСТУПНОЇ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Авраменко О.М. Довідник з української мови. - К.: Грамота, 2019.
2. Глазова О.П., Кузнецов Ю.Б. Рідна мова: Підручник для 5 класу загальноосвітніх навчальних закладів. – К.: Освіта України, 2018.
3. Глазова О.П., Кузнецов Ю.Б. Рідна мова: Підручник для 6 класу. – К.: Зодіак – Еко, 2018.
4. Глазова О.П., Кузнецов Ю.Б. Рідна мова: Підручник для 7 класу. – К.: Зодіак – Еко, 2018.
5. Глазова О.П., Кузнецов Ю.Б. Рідна мова: Підручник для 8 класу. – К.: Зодіак – Еко, 2018.
6. Глазова О.П., Кузнецов Ю.Б. Українська мова: Підручник для 9 класу. – К.: Зодіак – Еко, 2018.
7. Єрмоленко С.Я., Сичова В.Т. Рідна мова: Підручник для 5 класу. – К.: Грамота, 2017.
8. Єрмоленко С.Я., Сичова В.Т. Рідна мова: Підручник для 6 класу. – К.: Грамота, 2017.
9. Єрмоленко С.Я., Сичова В.Т. Рідна мова: Підручник для 7 класу. – К.: Грамота, 2017.
10. Єрмоленко С.Я., Сичова В.Т. Українська мова: Підручник для 9 класу. – К.: Грамота, 2019.
11. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Рідна мова: Підручник для 5 класу загальноосвітніх навчальних закладів. – К.: Навчальна книга, 2015.
12. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова: Підручник для 9 класу. – К.: Генеза, 2018.
13. Орфографічний словник. - Тернопіль, 2019.
14. Пентиліук М., Гайдаєнко І. та ін. Рідна мова: Підручник для 8 класу. – К.: Освіта, 2018.
15. Пентиліук М., Гайдаєнко І. та ін. Українська мова: Підручник для 9 класу. – К.: Освіта, 2009.
16. Український правопис. – Х: Фоліо, 2019.

Інформаційні ресурси

<http://www.mova.info/default.aspx?l1=1>
<http://slovopedia.org.ua/>
<http://sum.in.ua/s/nosij>
<http://ukrainskamova.at.ua/>
<http://stalivyrazy.org.ua/search2.php?fullname=%F0%EE%F1%F2&submit=%C8%F1%EA%E0%F2%FC>
<http://pravopys.net/>
<http://zno.if.ua/?p=62>
<http://lcorp.ulif.org.ua/dictua/>